แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ.2566-2570)

องค์การบริหารส่วนตำบลจำปาหล่อ

หมู่ที่ 5 ตำบลจำปาหล่อ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

โทร 035610720 โทรสาร 035610720 ต่อ 18

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติเพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะ อันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมา ได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบ

ในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัว ของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตร มีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจนส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมและปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชียแต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างความสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต

ขณะที่องค์กร ที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์การระหว่างประเทศ และบรรษัทข้ามชาติจะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐาน สากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้นแนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิการรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคสูงอายุที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทย จะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้าน ขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่าง

ประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการจ้างงานและอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยีโครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีความแปรปรวนมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขมีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกันทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์๔.๐ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารการรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบ

และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวเนื่องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคีและลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่นๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่งและ ยั่งยืน

วิสัยทัศน์

"ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" หรือคติพจน์ประจำชาติ "มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน" เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงภายในและภายนอกประเทศ ในทุกระดับทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราช และอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์เข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกนำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

- **สังคม** มีความปรองดองและสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น

- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

- **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมมากขึ้น

- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสานสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง

- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิต** ของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับ และเยียวยาของระบบนิเวศน์

- **การผลิตอันเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนเพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือ และปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **"ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน"** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ

ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

(๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ

(๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

(๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

(๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

(๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) การเกษตรสร้างมูลค่า

(๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

(๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทุน

(๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

(๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

(๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

(๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

(๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทาง

(๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

(๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

(๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม

(๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

(๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) ยกระดับกระบวนทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

(๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒

ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙–๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทาแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สานักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทาบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐–๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development

Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทารายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดาเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกากับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นาไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ
๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒
๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก
๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์
๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

๑. แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง

(๑) พัฒนาฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาเสถียรภาพการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร การบริการ การลงทุนให้มีความมั่นคงและเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เช่น การส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พัฒนาการเกษตร ฟื้นฟูการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาประสิทธิภาพโลจิสติกส์

(๒) พัฒนาศักยภาพคน ครอบครัว ชุมชนและสังคมให้มีคุณภาพ มีธรรมาภิบาล เพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจโลก ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น เช่น ส่งเสริมการเรียนการสอนนอกระบบ การอาชีวศึกษา ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งเสริมบทบาทของครอบครัว ชุมชน และภาคประชาสังคมในการสร้างวัฒนธรรมในการดูแลสุขภาพ

(๓) อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลต่อระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศ โดยเร่งแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเล ป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม ฟื้นฟูคุณภาพน้ำแม่น้ำเจ้าพระยา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

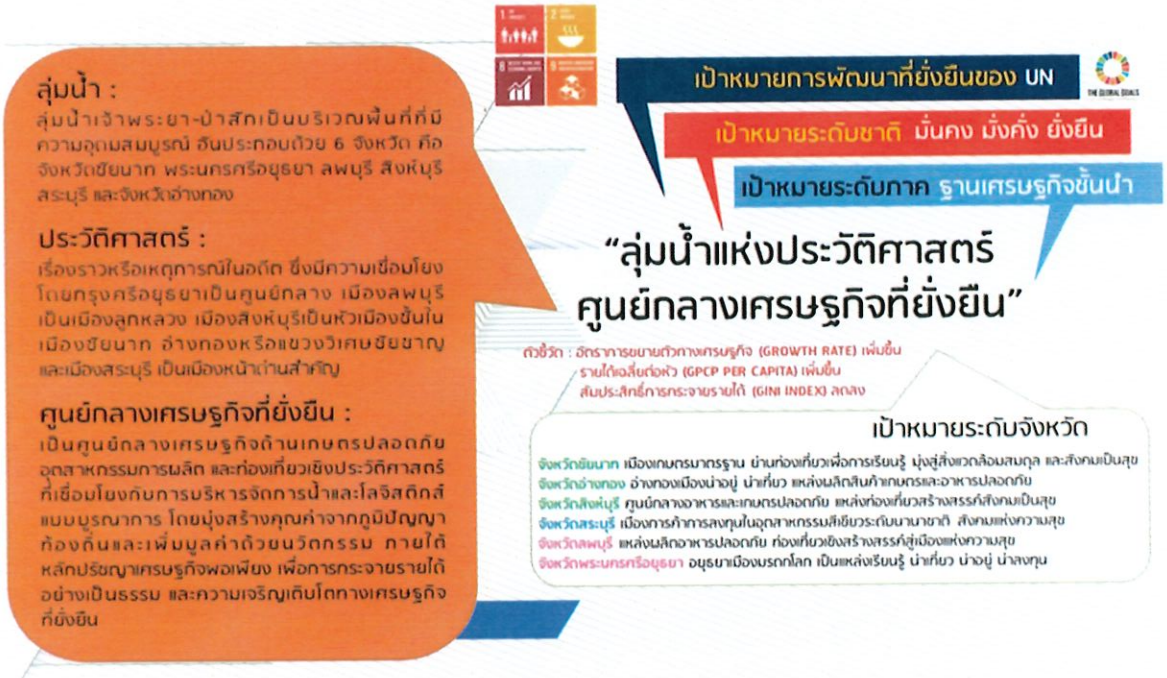
(๔) เสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชายแดนตามแนวเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งแนวเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออก-ตะวันตก เพื่อเป็นประตูการค้าเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ

(๕) บริหารจัดการพัฒนาพื้นที่เมืองและชนบทอย่างมีส่วนร่วมและเกื้อกูลกัน เพื่อให้มีการจัดระเบียบรูปแบบการพัฒนาเมืองและชุมชนได้สอดคล้องกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและความต้องการของชุมชน

๒. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (จังหวัดชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง)

เป้าหมายการพัฒนา “ลุ่มน้ำแห่งประวัติศาสตร์ ศูนย์กลางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน”

วิสัยทัศน์

ลุ่มน้ำ หมายถึง ลุ่มน้ำเจ้าพระยา-ป่าสัก ตลอดจนลำน้ำสาขาอันเป็นบริเวณพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ ประกอบด้วย ๖ จังหวัด คือ จังหวัดชัยนาท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัด สระบุรี และจังหวัดอ่างทอง ประวัติศาสตร์ หมายถึง เรื่องราวหรือเหตุการณ์ในอดีต ที่มีความเชื่อมโยงผูกพันกัน โดยมีกรุงศรีอยุธยาเป็นศูนย์กลางทั้งทางด้านการปกครองและด้านเศรษฐกิจ มีเมืองลพบุรีเป็นเมืองลูกหลวงและเป็นราชธานีแห่งที่ ๒ ในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เมืองสิงห์บุรีเป็นหัวเมืองชั้นในเมืองชัยนาท อ่างทองหรือแขวงวิเศษชัยชาญและเมืองสระบุรี เป็นเมืองหน้าด่านที่สำคัญ ศูนย์กลางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน หมายถึง เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจทางด้านเกษตรปลอดภัย อุตสาหกรรมการผลิต และท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับการบริหารจัดการน้ำและโลจิสติกส์แบบบูรณาการ โดยมุ่งสร้างคุณค่า

จากภูมิปัญญาท้องถิ่นและเพิ่มมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรม ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการ กระจายรายได้อย่างเป็นธรรม และสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนา

๑ เพิ่มความสามารถในการผลิตอาหารปลอดภัย ยกระดับผู้ประกอบการ SME ทั้งภาคเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อรองรับเศรษฐกิจ ๔.๐

๒. ฟื้นฟูและยกระดับแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ชุมชนและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย ตามมาตรฐานการท่องเที่ยวเพื่อสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว

๓. การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำลุ่มน้ำเจ้าพระยา/ป่าสักในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบนอย่างสมดุลและยั่งยืน

๔. พัฒนาระบบโครงข่ายคมนาคมโลจิสติกส์ ขนส่งมวลชน เพื่อส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา กลุ่มจังหวัด

๑. อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (GROWTH RATE) เพิ่มขึ้น

๒. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัว (GPCP PER CAPITA) เพิ่มขึ้น

๓. อัตราการเพิ่มขึ้นของสัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ (GINI INDEX) ลดลง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : เพิ่มความสามารถในการผลิตอาหารปลอดภัย ยกระดับผู้ประกอบการ SME ทั้งภาคเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อรองรับเศรษฐกิจ ๔.๐

วัตถุประสงค์

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ปศุสัตว์ และอาหารปลอดภัยด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรมให้ได้มาตรฐาน

๒. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ปศุสัตว์และอาหารปลอดภัยด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรม

๓. ยกระดับสถานประกอบการและผู้ประกอบการ SME กลุ่มจังหวัดด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อการแข่งขันทางการตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับและเพิ่มประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรม ด้านกระบวนการผลิต การแปรรูป การตลาดสำหรับสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน

๒. ยกระดับศักยภาพการแข่งขันของสถานประกอบการและผู้ประกอบการ SME ภาคเกษตรอุตสาหกรรมตอบสนองตลาดผู้บริโภคอย่างกว้างขวาง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ฟื้นฟูและยกระดับแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ชุมชนและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย ตามมาตรฐานการท่องเที่ยวเพื่อสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์

๑. ฟื้นฟูและยกระดับแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัยเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนบน

๒. พัฒนาและยกระดับสินค้า ผลิตภัณฑ์ชุมชน ธุรกิจบริการ ให้ได้มาตรฐานทางการตลาดภายในและต่างประเทศ

๓. เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันและสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑. ฟื้นฟูและดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

๒. พัฒนาศักยภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชนและธุรกิจบริการให้ได้รับการรับรองมาตรฐานเพื่อการสร้างรายได้อย่างยั่งยืน

๓. ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวที่ทันสมัยอย่างทั่วถึง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำลุ่มน้ำเจ้าพระยา/ป่าสักในกลุ่มจังหวัดภาค กลางตอนบน อย่างสมดุลและยั่งยืน

วัตถุประสงค์

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำในเขตลุ่มน้ำเจ้าพระยา/ป่าสัก เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความสมดุลและยั่งยืน

๒. รักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟูระบบนิเวศ และคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางน้ำของลุ่มน้ำเจ้าพระยา/ป่าสักให้อยู่ในสภาวะที่เหมาะสมและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. บริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบมีส่วนร่วมในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบนอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. จัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางน้ำในลุ่มน้ำเจ้าพระยา/ป่าสัก ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมทางน้ำอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : พัฒนาระบบโครงข่ายคมนาคมโลจิสติกส์ ขนส่งมวลชนเพื่อส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ

วัตถุประสงค์

พัฒนาระบบโครงข่ายคมนาคมและสาธารณูปโภคที่เหมาะสมในการขนส่งและการกระจายสินค้าให้สะดวกรวดเร็ว เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันตามแหล่งอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การท่องเที่ยวของกลุ่ม จังหวัดภาคกลางตอน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการพัฒนาเส้นทางและรูปแบบการขนส่งเพื่อเชื่อมต่อระหว่างแหล่งผลิตสินค้ากับโครงข่ายคมนาคมหลักเพื่อลดต้นทุนการส่งสินค้าโดยรวม

๒. บริหารจัดการโครงข่ายคมนาคมให้มีประสิทธิภาพและปลอดภัย

๓. แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์

"อ่างทองเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย"

พันธกิจ

๑. พัฒนาจังหวัดอ่างทองให้เป็นเองน่าอยู่
๒. ส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์ของชุมชนสู่สากล
๔. ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

เป้าประสงค์รวม

๑. ลดความเลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจสังคมของประชาชน
๒. พัฒนาแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม ภายใน ๔ ปี
๑. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว จากกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงรุก

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่สังคมมั่นคง และเป็นสุข
กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างการมีส่วนร่วม
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว
กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสภาพแวดล้อม
กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาและส่งเสริมการเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์สู่ระดับมาตรฐานสากล
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาปัจจัยพื้นฐาน และการพัฒนาเกษตรกร/ผู้ประกอบการ
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตให้ได้มาตรฐาน GAP
กลยุทธ์ที่ ๓ ยกระดับคุณภาพการแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม GMP/HACCP
กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบการตลาดและเพิ่มช่องทางการจำหน่าย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์และกิจกรรมการท่องเที่ยว
กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรการท่องเที่ยว
กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาการตลาดและการประชาสัมพันธ์

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์

"ท้องถิ่นเมืองอ่างทองน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่สดใส แหล่งอาหารปลอดภัย ภายใต้การบริหารจัดการที่ดี"

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุน การปลูกจิตสำนึกให้มีค่านิยมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริม สนับสนุน กลุ่มแรงงาน กลุ่มผู้สูงอายุ ผู้พิการ และกลุ่มผู้ว่างงาน ให้เกิดอาชีพสามารถดำรงชีพได้

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้รับเบี้ยยังชีพ และเบี้ยความพิการให้คนพิการอย่างครอบคลุมและทั่วถึงในทุกๆ ปี

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมและพัฒนาเด็ก และเยาวชนในท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้รับอาหารเสริม(นม) อาหารกลางวัน ครบทุกมื้ออย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษา และภาษาให้ได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียมและมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริม สนับสนุน ป้องกัน รักษาโรค ให้ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริม สนับสนุน ป้องกัน บำบัด รักษา และแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๘ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนส่วนรวมโดยตรงในกรณีฉุกเฉิน หรือจากสาธารณภัยต่างๆ

กลยุทธ์ที่ ๙ ส่งเสริมสนับสนุน สงเคราะห์ครอบครัว ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ป่วย HIV และผู้ป่วยไข้หวัดนก

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การปรับปรุงสุขาภิบาลชุมชน และสถานที่

กลยุทธ์ที่ ๑๑ ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการกีฬา และนันทนาการของจังหวัดในทุกระดับ

กลยุทธ์ที่ ๑๒ เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข่าวสารให้แก่ประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๑๓ ส่งเสริม และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาตนเอง ครอบครัวและท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๑๔ ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาทุกกลุ่มวัยให้มีศักยภาพ พร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีจิตสำนึก มุ่งสู่สถาบันครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุน การอนุรักษ์และฟื้นฟูสืบทอดขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะวัฒนธรรม ทำนุบำรุงศาสนสถาน และกิจกรรมทางศาสนา

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริม สนับสนุน การดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ และศิลปวัฒนธรรม นำสู่การท่องเที่ยวและเผยแพร่สู่ประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี สืบค้น ประวัติศาสตร์

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ทุกท้องถิ่นมีข้อมูลประวัติศาสตร์ ข้อมูลของพื้นที่ และการวิจัยชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริม สนับสนุน เผยแพร่พิพิธภัณฑ์ตำนานเมืองอ่างทอง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนา และส่งเสริมอาชีพ ฝึกทักษะ และส่งเสริมการบริหารจัดการการตลาด

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริม สนับสนุน สินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP SMEs วิสาหกิจชุมชน ทั้งการพัฒนารูปแบบ ผลิตภัณฑ์คุณภาพ และเพิ่มช่องทางการจำหน่าย

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม และพัฒนาการเกษตรอินทรีย์ชีวภาพ ส่งเสริมปศุสัตว์ประมง และอาหารให้ปลอดภัยได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๔ จัดตั้งศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเรียนรู้การเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อม (SMEs) ขนาดกลาง พร้อมจัดหาเงินลงทุน

กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อม และวิถีชีวิตอันดีงามของประชาชนในท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมกลุ่มออมทรัพย์

กลยุทธ์ที่ ๘ ส่งเสริม สนับสนุน การประกอบอาชีพของผู้ยากจน

กลยุทธ์ที่ ๙ ส่งเสริมการลงทุน ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ มุ่งเน้นการพึ่งพาตนเอง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การเตรียมความพร้อมผู้ผลิต/ผู้ประกอบการทุกภาคส่วน เพื่อรองรับการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ปี ๒๕๕๘

กลยุทธ์ที่ ๑๑ ส่งเสริมการผลิตสินค้าอาหารปลอดภัยไปสู่การท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาให้มีการจัดทำฐานข้อมูลเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก และทางน้ำให้เป็นปัจจุบัน

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมให้มีการนำข้อมูลด้านผังเมือง/ผังชุมชนมาเป็นข้อมูลประกอบการวางแผน

กลยุทธ์ที่ ๓ ก่อสร้าง ปรับปรุง เส้นทางคมนาคม สะพาน ท่อระบายน้ำ ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

กลยุทธ์ที่ ๔ ขุดลอกคลอง พัฒนาแหล่งน้ำ คลองระบายน้ำให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่

กลยุทธ์ที่ ๕ ก่อสร้างพนังกั้นน้ำ ป้องกันตลิ่งพัง

กลยุทธ์ที่ ๖ ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ ป้องกันตลิ่งพัง

กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริม สนับสนุน โครงการแก้มลิง และการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ เพื่อป้องกันน้ำท่วมในฤดูน้ำหลาก

กลยุทธ์ที่ ๘ ส่งเสริม สนับสนุน ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการของท้องถิ่น เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ฯลฯ

กลยุทธ์ที่ ๙ ส่งเสริม สนับสนุน การบูรณาการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาผังเมือง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ภายใต้การมีส่วนร่วมของเอกชน และชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๒ การปลูกจิตสำนึกให้เอกชน และชุมชน รักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๓ เฝ้าระวังทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมโดยให้เอกชน และชุมชนมีส่วนรวม

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริม และสนับสนุน ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียว และการปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๖ ศึกษา วิจัย ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริม และพัฒนาให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสม เป็นไปตามผังเมือง การขุดดิน ถมดิน และการควบคุมอาคาร

กลยุทธ์ที่ ๘ บูรณาการแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนราชการในเขตจังหวัด

กลยุทธ์ที่ ๙ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และบำบัดน้ำเสีย อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑๐ ส่งเสริม สนับสนุน การบริหารจัดการเตาเผาขยะแบบครบวงจรในจังหวัดอ่างทอง

กลยุทธ์ที่ ๑๑ ส่งเสริม สนับสนุน การใช้พลังงานทดแทน และพลังงานจากธรรมชาติ

กลยุทธ์ที่ ๑๒ ปลูกจิตสำนึกให้ชุมชนรักษาความสมดุลของธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และพลังงาน เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑๓ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดทำผังเมืองชุมชนให้ครบทั้งจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๑ การบริหารในระบบบูรณาการร่วมกับส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๒ ยึดหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมให้ความรู้ด้านการเมือง การปกครอง สังคม เศรษฐกิจ และมีส่วนร่วม ตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีโดยมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของจังหวัดอ่างทอง และพัฒนาบุคลากรขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาสถานที่ และอุปกรณ์ในการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๖ การส่งเสริมพัฒนางานวิจัยชุมชน และการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์กับการพัฒนาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริม และควบคุมสุสาน และฌาปนสถานเพื่อการบริหารจัดการที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๘ ส่งเสริม สนับสนุน การประชาสัมพันธ์ และการเผยแพร่การป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

กลยุทธ์ที่ ๙ การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภารกิจ การบูรณาการร่วมกันในการ ทำกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แก่ประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การปรับปรุงและพัฒนารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๑๑ ส่งเสริม สนับสนุนเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพ และการบริหารงานศูนย์รวมข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับอำเภอ เพื่อเสริมสร้างองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการท้องถิ่นไทยใสสะอาด

กลยุทธ์ที่ ๑๒ ปรับปรุงโครงสร้าง เพื่อรองรับงานการถ่ายโอนภารกิจจากทุกส่วนราชการ

กลยุทธ์ที่ ๑๓ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต

กลยุทธ์ที่ ๑๔ ส่งเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาตามนโยบายรัฐบาล และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุน การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติด รวมพลังทุกภาคส่วน เป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริม และสนับสนุนการดำเนินการตามแนวทางนโยบายรัฐบาล จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๓ ดำเนินการ หรือประสานงานทุกภาคส่วนราชการ เพื่อส่งเสริม สนับสนุน แนวนโยบายของรัฐบาล

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลจำปาหล่อ ได้กำหนดจุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่นที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งมีลักษณะครอบคลุมการพัฒนาทุกด้าน และมีความเป็นไปได้ในการบรรลุถึง และสอดคล้องกับแนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศ จังหวัด และอำเภอ โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและสามารถพึ่งตนเองได้ บริหารการจัดการท้องถิ่นเพื่อรองรับภารกิจถ่ายโอนการกระจายอำนาจ สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ เสมอภาคและโปร่งใส มุ่งเน้นการบริการประชาชนให้เป็นที่ยอมรับของประชาชนและองค์กรต่างๆ สามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง องค์การบริหารส่วนตำบลจำปาหล่อจึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ ดังนี้

“ส่งเสริมการศึกษา พัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างเศรษฐกิจรุ่งเรือง มุ่งสู่เมืองธรรมาภิบาล”

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการพัฒนาตามนโยบายรัฐบาล และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

๒.๓ เป้าประสงค์

- ประชาชนได้รับบริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐานอย่างทั่วถึงและได้มาตรฐาน
- เชื่อมโยงระบบการกระจายสินค้าและบริการ และลดต้นทุนการขนส่ง
- ประชาชนยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต
- ประชาชนได้รับสวัสดิการที่มีประสิทธิภาพและเท่าเทียม
- ชุมชนเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน
- ชุมชนเร่งสืบสานวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ประชาชนมีจิตสำนึกในการบำรุงรักษา อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ใช้ทรัพยากรเพื่อการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ และคุ้มค่า
- ประชาชนได้รับความสะดวกและมีความพึงพอใจสูงสุด
- การจัดทำบริการสาธารณะมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์
- การบริหารจัดการยึดหลักธรรมาภิบาล
- การพัฒนาท้องถิ่นสัมฤทธิ์ผลตามนโยบายรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานและเพียงพอ

๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรงและมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. ประชาชนมีงานทำมีรายได้เพิ่มขึ้น

๔. รักษาความสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕. องค์กรมีธรรมาภิบาลและบุคลากรมีสมรรถนะสูง

๖. สนองนโยบายรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ประชาชนมีน้ำประปาสะอาดสำหรับอุปโภคและบริโภคที่เพียงพอ
๓. ร้อยละของจำนวนไฟฟ้าสาธารณะที่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๔. ร้อยละของคันดิน พนังกั้นน้ำ เขื่อนป้องกันตลิ่งที่เพิ่มขึ้น
๕. ร้อยละของประชาชนในชุมชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง
๖. ร้อยละของสื่อการเรียนการสอนที่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนระดับก่อนปฐมวัย
๗. จำนวนร้อยละของประชาชนที่ได้ออกกำลังกายสม่ำเสมอ
๘. สัดส่วนของประชากรเจ็บป่วยลดลง
๙. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่ได้รับการสงเคราะห์ คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส
๑๐. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ของ อปท.ได้รับการพัฒนาความรู้
๑๑. จำนวนคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ชีวิต ร่างกาย เพศ และยาเสพติดลดลง
๑๒.ประชาชน ๙๕% มีงานทำ
๑๓. จำนวนครัวเรือน ๙๐%มีรายได้พอเพียงกับรายจ่าย
๑๔. จำนวนต้นไม้ที่เพิ่มขึ้น
๑๕. ร้อยละความสำเร็จของแผนการจัดการขยะชุมชน
๑๖. ร้อยละของจำนวนภาชนะรองรับขยะมูลฝอยที่เพียงพอต่อความต้องการ
๑๗. หน่วยงานมีความโปร่งใสในการปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
๑๘. ประชาชนที่ได้รับบริการมีความพึงพอใจในการให้บริการ
๑๙. จำนวนโครงการตามนโยบายของรัฐบาลและจังหวัดที่สามารถปฏิบัติได้

๒.๖ กลยทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมเส้นทางคมนาคม สะพาน ท่อระบายน้ำ ประตูระบายน้ำ
๑.๒ ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ขยายเขตระบบประปาหมู่บ้าน
๑.๓ ขยายเขตและติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๑.๔ ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนนคันดินกั้นน้ำ พนังกั้นน้ำ เขื่อนป้องกันตลิ่ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง
๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุน การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
๒.๓ การรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชนให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒.๕ จัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ จัดฝึกอบรม ก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์และที่พักริมทาง

๒.๖ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานด้านสาธารณสุข ป้องกัน รักษาโรค ให้ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่ดี ตลอดจนการระงับโรคติดต่อที่สำคัญ

๒.๗ ส่งเสริม สนับสนุนการอนุรักษ์และฟื้นฟู สืบทอด ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ทำนุบำรุงศาสนสถาน และกิจกรรมทางศาสนา

๒.๘ ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาเด็กและเยาวชนในพื้นที่ โดยให้มีความสำคัญกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนในพื้นที่

๒.๙ การส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาการกีฬาและนันทนาการทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๓.๑ ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ ฝึกทักษะ และส่งเสริมการบริหารจัดการตลาด

๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนสินค้า OTOP หรือผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่น

๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรอินทรีย์ชีวภาพ ส่งเสริมปศุสัตว์ ประมง สินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยจากสารพิษ

๓.๔ ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์บริการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๔.๑ ฟื้นฟู อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ

๔.๒ การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง รวมทั้งการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย

๔.๓ ขุดลอกคูคลอง กำจัดวัชพืช พัฒนาแหล่งน้ำตามธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการที่ดี

๕.๑ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕.๒ การพัฒนาอาคาร สถานที่ และอุปกรณ์ในการปฏิบัติราชการให้ความทันสมัย สามารถรองรับการให้บริการประชาชนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

๕.๓ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาตามนโยบายรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

๖.๑ สนับสนุนการดำเนินงานด้านป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาล รวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด

๖.๒ สนับสนุนงานภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดหรือกิจการอันเป็นสาธารณะประโยชน์

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลจำปาหล่อ ถือว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด เนื่องจากมีศักยภาพในการบริการสาธารณะ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ผู้บริหารได้ยึดหลักคุณธรรมในการบริหารราชการ ๖ ประการ คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า และมีปัจจัยเกื้อหนุนต่อการพัฒนาตำบลจำปาหล่อ ดังนี้

ด้านทำเลที่ตั้ง อยู่ในเขตที่ตั้งที่เหมาะสมเป็นช่วงเชื่อมต่อระหว่าง ๓ อำเภอ คืออำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอป่าโมก และอำเภอวิเศษชัยชาญ จึงเป็นศูนย์กลางในการคมนาคมขนส่งทางรถยนต์

ด้านทรัพยากรธรรมชาติ องค์การบริหารส่วนตำบลจำปาหล่อ ตั้งอยู่ในเขตราบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ทำให้พื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์ ทั้งยังมีระบบชลประทานที่ดีครอบคลุมทั้งตำบล จึงทำให้สามารถทำการเกษตรได้ผลเป็นอย่างดี ประชาชนส่วนใหญ่จึงทำนา ปลูกข้าว และทำสวน

ด้านสิ่งแวดล้อม พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี

ด้านการคมนาคม มีถนนทางหลวงแผ่นดิน ถนนลาดยาง เชื่อมต่อระหว่างตำบล อำเภอ และจังหวัดหลายสาย สามารถเดินทางและขนส่งสินค้าได้อย่างสะดวกสบาย

ด้านเศรษฐกิจโครงสร้างพื้นฐาน เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลจำปาหล่อ อยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบทางการเกษตรและอยู่ในเขตที่มีการคมนาคมการขนส่งสะดวกสบาย จึงเหมาะอย่างยิ่งในการลงทุน เห็นได้จากการเพิ่มขึ้นของร้านค้า ร้านอาหาร ร้านตัดผม อู่ซ่อมรถต่างๆ

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์จังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจน ในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนาเป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสภาวการณ์เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม

โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคมเศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลจำปาหล่อ เพื่อประเมินศักยภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคต ด้วยเทคนิค SWOT ANALYSIS

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่างๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบันโดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่น มีสถานภาพการพัฒนาอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่จุดแข็ง (Strength–S) จุดอ่อน (Weak–W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่โอกาส (Opportunity–O) และอุปสรรค (Threat – T) เป็นเครื่องมือ

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพ

จุดแข็ง (S : Strength)

๑. ผู้นำหมู่บ้าน ชุมชน และอาสาสมัครต่างๆ มีความเข้มแข็งและความสามัคคี มีการจัดประชุมร่วมกันเป็นประจำทุกเดือน เพื่อร่วมแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาท้องถิ่น
๒. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับการเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำสวน ทำไร่ พืชผักสวนครัว ฯลฯ
๓. มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ พร้อมระบบการชลประทาน
๔. เป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ในด้านประมง มีกระชังปลาในแม่น้ำเจ้าพระยาจำนวนมาก
๕. มีสถานที่ในการจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนสำหรับประชาชนในตำบล
๖. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ได้มาตรฐาน มีสถานศึกษาทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง
๗. มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่สำคัญให้ประชาชนได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง
๘. มีศาสนสถาน และพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นศูนย์รวมและยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชนในพื้นที่
๙. การคมนาคมภายในตำบลมีความสะดวกในการขนถ่ายสินค้าต่างๆ ออกสู่ตลาด
๑๐. มีสถาบันการเงินชุมชนตำบลจำปาหล่อ ให้บริการประชาชนในด้านการรับ – ฝากเงิน และการกู้ยืมเงิน

จุดอ่อน (W : Weakness)

๑. สภาพพื้นที่อยู่ติดแม่น้ำเจ้าพระยา ทำให้ประสบกับปัญหาอุทกภัยเป็นประจำเกือบทุกปี และปัญหาดินพังทลายหลายจุด เกษตรกรได้รับผลกระทบอย่างมากในการประกอบอาชีพ
๒. เกษตรกรมีปัญหาหนี้สินทั้งในระบบและนอกระบบจำนวนมาก
๓. เกษตรกรยังยึดติดกับการใช้สารเคมีในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ไม่นิยมใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ
๔. ขาดทักษะความสามารถในการดำเนินงานด้านก่ารตลาดในเชิงรุกและเชิงรับ
๕. เกษตรกรบางส่วนไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง
๖. ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ การออกกำลังกาย และมีพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่ถูกต้อง ขาดความสนใจดูแลในการป้องกันโรคต่างๆ
๗. ประชาชนมีค่านิยมไปตามกระแสวัตถุนิยม
๘. เส้นทางคมนาคมบางส่วนยังเป็นถนนลูกรังอยู่หลายสาย
๙. งบประมาณมีค่อนข้างจำกัดเมื่อเปรียบเทียบกับอำนาจหน้าที่และภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอน
๑๐. มีโครงการที่เกินศักยภาพจำนวนมาก โดยเฉพาะการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งและดินพังทลาย
๑๑. มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่
๑๒. มีปัญหาการว่างงานของประชาชนในพื้นที่
๑๓. ประชาชนยังไม่ให้ความร่วมมือในการร่วมแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาท้องถิ่นเท่าที่ควร เนื่องจากการไม่ให้ความสำคัญหรือไม่มีเวลา
๑๔. ประชาชนบางส่วนยังขาดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

โอกาส (O : Opportunity)

๑. ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญและสนับสนุนงบประมาณด้านต่างๆ ให้กับท้องถิ่นและหมู่บ้านชุมชน
๒. รัฐบาลมีนโยบายในการช่วยเหลือราคาพืชผลทางการเกษตร
๓. ได้รับงบประมาณจากกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติในการดำเนินงานกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่น
๔. จังหวัดอ่างทองมีนโยบายในการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ และเกษตรปลอดสารพิษ และลดใช้สารเคมี
๕. การคมนาคมห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร ซึ่งเหมาะกับการเป็นคลังสินค้าและมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกต่อการขนส่งสินค้าทั้งทางบกและทางน้ำ สามารถเชื่อมโยงกระจายสินค้าได้ดี
๖. มีตลาดกลางพืชผักผลไม้ และตลาดปลาน้ำจืดในจังหวัด ซึ่งเป็นตลาดขายส่งที่ใหญ่ที่สุดในภาคกลางตอนบน

อุปสรรค (T : Threat)

๑. ปัญหาภัยธรรมชาติเป็นปัญหาสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น
๒. ผลผลิตมีราคาที่ไม่แน่นอนและมีต้นทุนการผลิตสูง
๓. ได้รับผลกระทบมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม
๔. การดำเนินงานบางโครงการองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินการได้เอง ต้องให้หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องร่วมจัดทำ เช่น การแก้ไขปัญหากลิ่นเหม็นจากโรงงานอุตสาหกรรม การก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งและดินพังทลาย เป็นต้น

๓.๒ การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑) ด้านครอบครัวและชุมชน

- ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ส่วนหนึ่งยังไม่ได้รับการดูแลที่ดี
- เด็กก่อนวัยเรียนได้รับการดูแลไม่เหมาะสมกับวัย
- คนในชุมชนขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่วนรวม
- ประชาชนขาดความรู้ในเรื่องสุขภาพอนามัยการป้องกันและการส่งเสริมสุขภาพ
- การป้องกันโรคติดต่อในท้องถิ่นไม่ดีเท่าที่ควร
- ไม่มีแหล่งเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นสาธารณะ

๒) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- มีปัญหาการลักเล็กขโมยน้อย
- ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินยังไม่เพียงพอ

๓) ด้านยาเสพติด

- การให้ความรู้แก่ชุมชนในเรื่องเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดไม่ทั่วถึง
- ยาเสพติดแพร่ระบาด

๔) ด้านกีฬาและนันทนาการ

- สถานที่ออกกำลังกายและที่พักผ่อนไม่เพียงพอ
- อุปกรณ์กีฬาสำหรับหมู่บ้านยังไม่เพียงพอ

๕) ด้านเศรษฐกิจ

- ปัญหาผลผลิตตกต่ำ ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร ทำให้ได้รับผลกระทบในเรื่องรายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย (ขาดทุน)

-ประชาชนบางส่วนไม่มีอาชีพเสริม

- ไม่มีระบบประกันราคาสินค้าเกษตร
- ประชาชนขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ

- ประชาชนไม่มีการปลูกพืชผักสวนครัวไว้กินเอง

- ประชาชนมีความยากจนและภาระหนี้สิน เพราะขาดการวางแผนการใช้จ่ายที่ดี

- ประชาชนขาดการรวมกลุ่มที่ยั่งยืน

๖) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคสาธารณูปการและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

- ถนนชำรุดเสียหาย และบางส่วนยังเป็นถนนลูกรังทำให้การคมนาคมระหว่างหมู่บ้านไม่สะดวก

- การก่อสร้างถนนเข้าออกหมู่บ้านและเพื่อขนส่งผลผลิตทางการเกษตรบางส่วน ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากเป็นพื้นที่ส่วนบุคคล

- การขยายเขตไฟฟ้าและไฟทางสาธารณะยังไม่ทั่วถึง และไฟฟ้าแรงต่ำไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

- น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

- ในฤดูน้ำหลากจะเกิดปัญหาน้ำท่วมเป็นประจำทุกหมู่บ้าน

- น้ำเพื่อการเกษตรที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ

- คลอง คู ตื้นเขิน มีวัชพืชปกคลุมหนาแน่น

๗) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ประชาชนขาดการดูแลเอาใจใส่ในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- โรงงานอุตสาหกรรมก่อให้เกิดมลภาวะ

๘) ด้านการศึกษา

- เยาวชนบางส่วนขาดเงินทุนและโอกาสในการศึกษาต่อ

- เยาวชนส่วนมากขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านศาสนาประเพณี วัฒนธรรม

๙) ด้านสาธารณสุข

- ประชาชนส่วนมากไม่มีเวลาออกกำลังกาย

- ประชาชนไม่สนใจดูแลรักษาสุขภาพเท่าที่ควร

- พบโรคไข้เลือดออกในพื้นที่

- ขาดบุคลากรทางการแพทย์ที่เชี่ยวชาญเฉพาะทาง และอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัย

๑๐) ด้านการเมืองการบริหาร

- ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

- ประชาชนไม่เข้าใจการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้อง